

Dokunur hatıra ^{kendini} kendisinin bilmez (Ha. canlar)
Asilzadelerden hiç kemlik gelmez
Sen iyilik eyle de o zayi olmaz
Darılıp da başa kabici ^{olmaz}
Hu lili, hu lili, hu lili
(Döndü kervanımız Hüseyine doğru)

El ariftir yoklar senin kendini
Dağıtırlar duzagini kendini
Alçaklardan otur gözet kendini
Kati yüreklerden uşucu olma

Muradım nashat buna söylemek
Siz e lâyık olan anı dinlemek
Sev seni seveni zay etme emek
Sevenin sözünden geçici olma

Pir Sultan Abtalim sözün basaris
Aşkın deryasını boydan aşiris
Seni bir mecliste hacil düşürür
Kötülerle gonup göçücü olma